

Танцюють Гори

Старий вівчар пасе у горах вівці.
Як тільки Сонце ясне засина,
То він так гарно грає на сопілці,
Що аж верхи танцюють "Аркана".

А Зорі дивляться, сміються і зітхають,
І Місяцю вклоняються до ніг,
Коли він зійде вище, то питають:
— Чи ти б отакзатанцювати зміг?

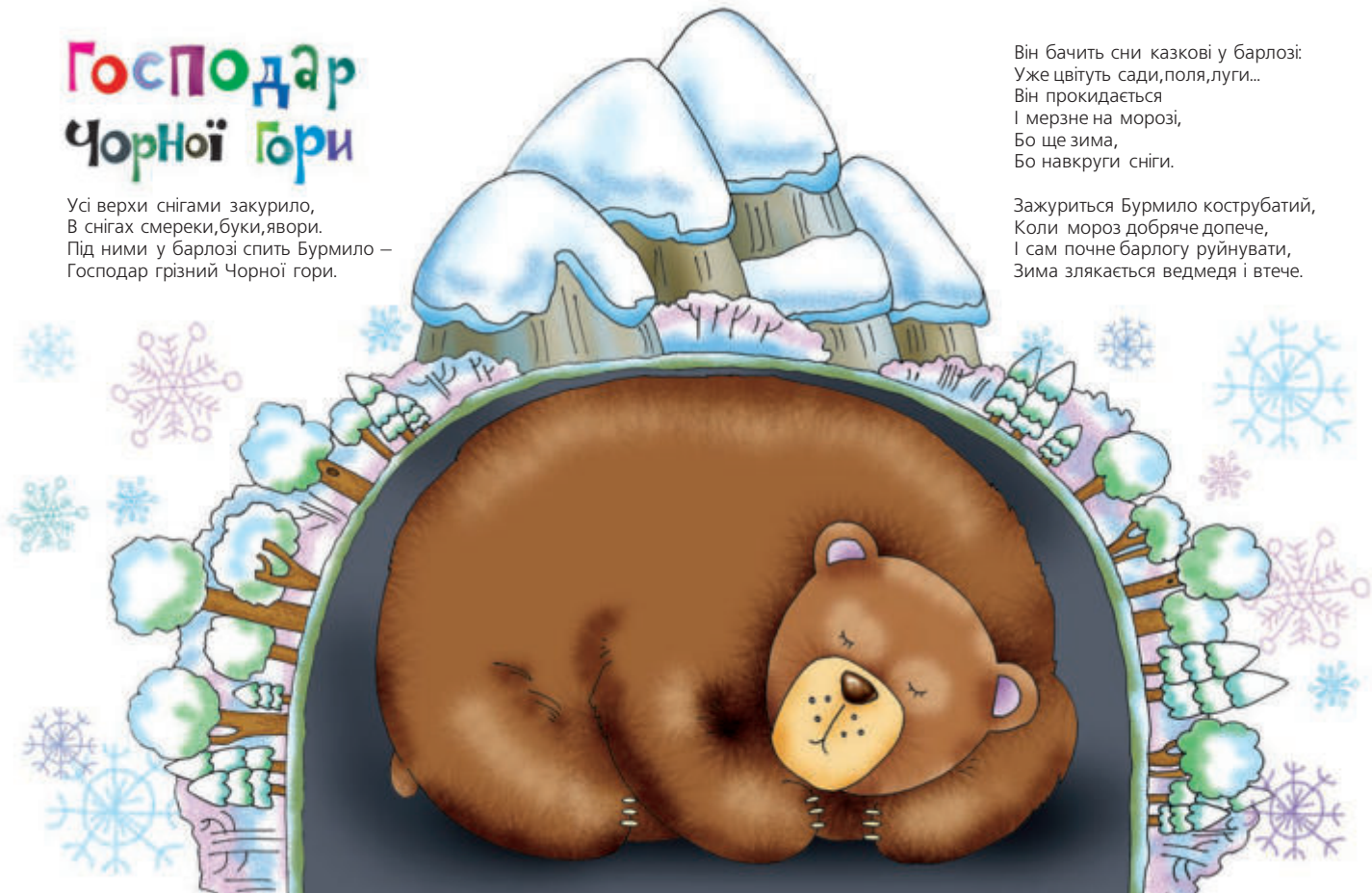
— Не смійтесь! — каже. — Легко з неба впасти.
Тримайтесь міцно за Чумацький Шлях!
Я вас, немов овець, повинен пасти,
Щоб ви світили людям в небесах.

Господар Чорної Гори

Усі верхи снігами закурило,
В снігах смереки,буки,явори.
Під ними у барлозі спить Бурмило –
Господар грізний Чорної гори.

Він бачить сни казкові у барлозі:
Уже цвітуть сади,поля,луги...
Він прокидається
І мерзне на морозі,
Бо ще зима,
Бо навкруги сніги.

Зажуриться Бурмило кострубатий,
Коли мороз добряче допече,
І сам почне барлогу руйнувати,
Зима злякається ведмедя і втече.

ЛЮТИЙ

Хто там стогне? Хто зітхає?
Лютий Зиму проганяє.

Промітає вітром хмари,
Щоб світило сонце яре,

Щоб зійшли сніги холодні,
Щоб ревли яри голодні,

Щоб розквітли перші квіти,
Щоб прийшло гаряче літо,

Щоб співали птиці мило,
Бо зима усіх втомила.